

Het Patriarchaat en het 'oude' Mannelijke

Ik kreeg een brief van de stedin, nav dat ik geen slimme meter wil.

In de brief staat: "Maakt u nu gebruik van een piek en dal tarief? Dan kan dat voor u gaan veranderen.

In die toekomst kunt u daar alleen van gebruik blijven maken als u een slimme meter heeft.

Ehhhh....

Manipulatie?

Het deed me denken aan zo'n 10 jaar geleden.

Toen ik minder ging werken, om te voorkomen dat ik in een burn-out zou raken en om meer aanwezig te kunnen zijn voor mn kinderen, die dat nodig hadden.

Toen bleek dat ik zo'n €4000,- op jaarbasis aan heffingskortingen misliep, omdat ik te weinig verdiende.

Ook de kortingen voor alleenstaande ouders en de aanvullende alleenstaande ouderkorting kreeg ik niet.

Ik word alleen ondersteund of de voorwaarden van de belastingdienst, ook als die voorwaarden mij niet dienen?

(overigens zijn die heffingskortingen sinds 2015 toeslagen geworden, :-))

En toen ik toch 'ziek' werd, een forse lyme, waar de reguliere gezondheidszorg niets mee kon.

In mijn geval werd er (gelukkig) niet gezegd dat het tussen mijn oren zat. Maar er werd ook niets aangeboden, terwijl ik toch echt weinig kon, ook bijna niet voor mijn kinderen zorgen.

Als zij het niet weten is er geen oplossing?

Daar nam ik geen genoegen mee, dus zocht ik verder, de complementaire zorg in.

Dat hielp, langzaam maar zeker knapte ik op. Ik moest het alleen wel zelf betalen.

Alleen als ik het op de manier van de verzekeraars manier doe, wordt het vergoed?

Voor mij zijn dit allemaal resten van het **patriarchaat**. Van het **'oude' mannelijke**.

Van de oude kerk instituties die wisten wat er goed was voor de 'gewone' mens. Die hun missen in het Latijn hielden, zodat niemand ze kon begrijpen en het zelf toepassen.

En als je toch je eigen ding deed, dan was je een ketter of een heks en kreeg je een doodvonnis.

Gelukkig is er al veel veranderd, maar dit laatste stukje lijkt taai.

Tot zover het **collectieve** stuk, waar we niet zoveel invloed op uit kunnen oefenen.

Of toch wel?

“Als angstaanjagende en pijnlijke ervaringen uit de jeugd, uit het bewustzijn verdrongen worden, herschept of herhaalt het zich, buiten de mens als het lot’.

Uit: De nachtwandelaar; van Marianne Frederikson.

Wat wel kan is helen op **individueel systemisch nivo**, waardoor het lot/het collectieve uiteindelijk wordt gekeerd.

In dit geval gaat het dan over de relatie met je ouders, die weten wat goed is voor jou.

En doorgaans vooral over de relatie met je vader, rondom autoriteit.

Ik heb een lange weg afgelegd voor ik én vrij én in verbinding kon zijn met mijn ouders.

Kroon op mn werk was 2 jaar geleden tijdens het Hieros Gamos festival, dat ik kon zeggen tegen (de representant van) mijn vader:

Ook al ga ik mijn eigen weg, ik ben en blijf je dochter en jij bent en blijft mijn vader.

Wat maakt dat ik mijn eigen weg ga én me kan laten steunen, dat ik om hulp kan vragen én die hulp ook kan ontvangen.

Inmiddels heb ik ook gezien dat ook de relatie tussen de mannen in mijn mannenlijn met hun vrouwen, veel invloed heeft gehad op mijn leven. Ook daarin is veel geheeld.

Het verraste me dan ook dat ik deze brief van de stedin kreeg, toch weer het thema '**patriarchaat**', het '**oude**' **mannelijke**, zich buiten mij herschape heeft. Gelukkig in een milde vorm.

Misschien wel gewoon om dit blog te schrijven ;-).

Om jou uit te nodigen om eens te kijken hoe dat in jouw (familie)systeem is.

Om jezelf vrij te maken van het **oude mannelijke** en het **nieuwe, afgestemde, dienende mannelijke** in je leven toe te laten. En daarmee **daadkracht, richting** en **energie**.

Ik gun het je van harte!

Weet je welkom!

Annemieke van der Mooren

www.kruispunten.org

Info@kruispunten.org

06-2194 7891